

Chiar este Dumnezeu nedrept?

Este Dumnezeu nedrept?

Trăim într-o lume în care domină nedreptatea și suferința. Inegalitatea în fața nenorocirii este un fapt pe care îl primești așa cum este sau, dimpotrivă, te face să te răzvrățești.

Se aude această întrebare, care nu este decît o sărmană scuză a necredinței sau a necunoștinței. Dacă Dumnezeu este dragoste, așa cum spune Biblia (1 Ioan 4.8,16), cum se face că nu ocrotește pe creaturile Sale de loviturile soartei? De ce, de exemplu, permite El omorîrea unor copii nevinovați, asuprirea și violența care fac atîtea victime în toată lumea, sărăcia de nedescris din unele țări și risipa nerușinată din altele? S-ar înțelege apoi ca Dumnezeu să pedepsească pe cei care-L insultă, să lovească pe cei necinstiți, imorali și răufăcători. Dar cel puțin să-i cruțe pe cei nevinovați și pe ființele fără apărare!...

la seama!

Dacă îți permiți să-L acuzi pe Creator de indiferență, de cruzime sau că nu vine în ajutorul celor care sînt în pericol, lăsați-L să vorbească, într-adevăr, cartea Sa, Biblia, ea îl va arăta așa cum este și va putea da un răspuns acestei întrebări. Cartea Sfîntă ne spune că adevărata cauză a tuturor relelor omenirii este păcatul. Prin păcat, suferința și moartea au intrat în lume.

Epistola către Romani, în capitolul 8.20-22 ne amintește că suferințele întregii creații se datoresc mîndriei, stricăciunii morale și egoismului neamului omenesc, față de care ea este supusă. Poluarea și crimele împotriva naturii, date pe față astăzi în toate părțile, nu fac decît să adeverească acest lucru. Tot rătăcind și observînd apoi care sînt urmările greșelilor lui pentru sine și pentru alții, omul trebuie să învețe să se cunoască, să-și dea seama de starea lui de păcat: va fi în felul acesta condus spre pocăință și spre credință.

Și știi care a fost cea mai mare nedreptate din toate timpurile? Crima omenirii care a răstignit pe Isus, Fiul lui Dumnezeu, atunci cînd a venit plin de dragoste ca să mîntuiască făpturile Sale.

Semnal de alarmă

Dar n-am răspuns la toată întrebarea. Multe nenorociri n-au păcatul drept cauză directă și ating atît pe oameni responsabili cît și pe iresponsabili. Chiar Isus a subliniat acest lucru, în legătură cu un fapt divers care l s-a amintit: „Sau acei optsprezece peste care a căzut turnul din Siloam și i-a omorît, credeți că au fost mai vinovați decît toți ceilalți oameni care locuiau în Ierusalim ? Eu vă spun: nu; ci, dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel" (Luca 13.4,5).

Concluzia pe care o dă Domnul este aceasta: relele care lovesc pe unii sînt un avertisment pentru ceilalți. În trupul omenesc, durerea este un semnal de alarmă; ea poate salva viața unui bolnav, obligîndu-l să se ducă la un doctor care va îngriji nu numai de durere, ci și de cauza răului. Cutare întîmplare nefericită, cutare moarte neobișnuită, îmi aduc aminte că mine poate fi rîndul meu, că trebuie să fiu pregătît, că planurile mele pot fi spulberate deodată și cele mai apropiate legături ar putea fi zdrobite. „Pregătește-te să întîlnești pe Dumnezeul tău!" (Amos 4.12).

Scopul pe care-l are Dumnezeu

Dumnezeu vrea să-i facă pe oameni serioși, să-i aducă în situația să-și pună întrebările de căpetenie: De ce sînt eu aici pe pămînt? Ce este după moarte? Nu va trebui odată să dau socoteală de viața mea? Și acestea sînt într-adevăr cele mai serioase lucruri. Nenorocirea cea mai mare nu este moartea, ci ceea ce îi urmează: judecata. Un copilăș care moare, poate că scapă în felul acesta de multe suferințe pe care le-ar fi întîlnit pe pămînt și mai ales este mîntuit de pierzarea veșnică, care i-ar fi fost partea mai tîrziu dacă nu ar fi primit pe Isus ca Mîntuitor al său. Dumnezeu este suveran, El este înțelept, El știe în mod desăvîrșit ce face. Și chiar în clipa aceasta, El vrea să-ți trezească interesul, să-ți atingă conștiința și inima. În loc de a te revolta în fața necazului altuia și de a-L învinui pe Dumnezeu pentru aceasta, adu-ți aminte de dragostea Lui. S-a părut odată că El Și-ar fi călcat dreptatea, atunci cînd a lovit pe Fiul Său Cel nevinovat, în locul unor oameni vinovați ca mine și ca tine. Dar la crucea de la Golgota, Dumnezeu a găsit singura soluție de a împăca dragostea Lui, care nu lasă păcatul nepedepsit. Hristos este înlocuitorul păcătoșilor pe cruce. „El a purtat păcatele noastre în trupul Său pe lemn." Și Dumnezeu așteaptă cu răbdare ca noi să ne întoarcem la El ca să fim mîntuiți. Vrei să te întorci la El chiar acum?

„Fiindcă plata păcatului este moartea, dar darul harului lui Dumnezeu este viața veșnică în Hristos Isus, Domnul nostru."